

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

3. neděle velikonoční cyklus B

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. (Lk 24, 35-43)

Milí přátelé, dnes jsme v evangeliu slyšeli, že učedníci jsou spolu a mluví o tom, co kdo viděl, zažil, ale také o tom co někteří neviděli nebo neslyšeli. Jedná se o poznání Ježíše po jeho zmrtvýchvstání. Dva učedníci na cestě do Emauz s Ježíšem mluvili, ale nepoznali ho až do chvíle, kdy s ním večeřeli. Ostatní jim to nemohou uvěřit. Mají pochybnosti a to dokonce i v té chvíli, kdy se i jim Ježíš ukáže a nabídne jim, že se mohou na vlastní oči přesvědčit. Mohou si sáhnout do jeho ran. Učedníky nejprve pro poznání Ježíše zatemňuje strach a pak naopak pro samou radost nemohli uvěřit, že to je Pán. Ale co my? Proč my nemůžeme stejně jako učedníci použít pro poznání Krista naše smysly? Proč tu zkrátka nezůstal někde na zemi, abychom se na něj mohli také dívat, mohli se ho dotýkat, mohli ho slyšet atd. V případě, že by to tak bylo, kde by pak podle vás měl Ježíš být? Někde v Izraeli nebo v České republice? Nebo by byl např. v Americe? Jak bychom to museli dělat, abychom ho všichni viděli? Všichni dobře chápeme, že by to bylo nemožné.

Přesto Ježíše poznávat můžeme a to dokonce našimi smysly. Jen tak pro jistotu se ptám. Jaké máme smysly? (*nechat odpovědět děti*) Ano, je to zrak, hmat, chuť, čich a sluch. Některé z těchto smyslů pro poznání Ježíše použít můžeme. Tak např. sluch. Když slyšíme Slovo Boží, když kněz nebo jáhen čte evangelium, je to Bůh, který skrze naše uši, skrze sluch k nám přichází. Když chodíme k přijímání, přijímáme Ježíše naší chutí. I když se nemění viditelné stránky chleba, tak přesto je to pravý Bůh, kterého v eucharistii přijímáme. A také ho poznáváme srdcem, skrze naši vzájemnou lásku. Vždyť On řekl: „ tam, kde jsou sjednoceni, tam jsem já s nimi“ (Jan 17,21)

A nezapomeňme na svědectví apoštolů, a že jejich pokračovateli jsou naši biskupové, kněží a jáhni. Ti nám předávají svědectví a blahoslavení jsou Ti, kteří uvěřili, že Bůh, který k nám přichází je Láska.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

3. neděle velikonoční cyklus B

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. (Lk 24, 35-43)

Pomůcka: pracovní list

Milí přátelé, dnes jsme v evangeliu slyšeli, že učedníci jsou spolu a mluví o tom, co kdo viděl, zažil, ale také o tom co někteří neviděli nebo neslyšeli. Jedná se o poznání Ježíše po jeho zmrtvýchvstání. Dva učedníci na cestě do Emauz s Ježíšem mluvili, ale nepoznali ho až do chvíle, kdy s ním večeřeli. Ostatní jim to nemohou uvěřit. Mají pochybnosti a to dokonce i v té chvíli, kdy se i jim Ježíš ukáže a nabídne jim, že se mohou na vlastní oči přesvědčit. Mohou si sáhnout do jeho ran. Učedníky nejprve pro poznání Ježíše zatemňuje strach a pak naopak pro samou radost nemohli uvěřit, že to je Pán. Ale co my? Proč my nemůžeme stejně jako učedníci použít pro poznání Krista naše smysly? Proč tu zkrátka nezůstal někde na zemi, abychom se na něj mohli také dívat, mohli se ho dotýkat, mohli ho slyšet atd. V případě, že by to tak bylo, kde by pak podle vás měl Ježíš být? Někde v Izraeli nebo v České republice? Nebo by byl např. v Americe? Jak bychom to museli dělat, abychom ho všichni viděli? Všichni dobře chápeme, že by to bylo nemožné.

Přesto Ježíše poznávat můžeme a to dokonce našimi smysly. Jen tak pro jistotu se ptám. Jaké máme smysly? (*nechat odpovědět děti*) Ano, je to zrak, hmat, chuť, čich a sluch. Zde je pracovní list. Zkuste si k nim přiřadit Ježíšovu přítomnost. (*rozdejte pracovní list a děti ať ho zkusí rychle vyplnit*) Některé z těchto smyslů pro poznání Ježíše použít můžeme. Tak např. sluch. Když slyšíme Slovo Boží, když kněz nebo jáhen čte evangelium, je to Bůh, který skrze naše uši, skrze sluch k nám přichází. Když chodíme k přijímání, přijímáme Ježíše naší chutí. I když se nemění viditelné stránky chleba, tak přesto je to pravý Bůh, kterého v eucharistii přijímáme. A také ho poznáváme srdcem, skrze naši vzájemnou lásku. Vždyť On řekl: „ tam, kde jsou sjednoceni, tam jsem já s nimi“ (Jan 17,21)

A nezapomeňme na svědectví apoštolů, a že jejich pokračovateli jsou naši biskupové, kněží a jáhni. Ti nám předávají svědectví a blahoslavení jsou Ti, kteří uvěřili, že Bůh, který k nám přichází je Láska.